

सत्त्वमिति एतेषुशब्दादिषुपंचदशसुसात्विकादिकं कालोतीतत्वादिधर्मः प्रागुक्तरीत्याचतुर्युगात्माचिदाभासखपोजीबोवा कर्मबुद्धिः स्वविषयस्वरूपनिश्चयः यद्वाकर्मव्यापारः शब्दस्य अर्थप्रत्यायनं श्रोत्रस्य शब्दप्रत्यायनमित्यादिः बुद्धिः प्रतीतिगोचरस्येदमित्यमेवेत्यवधारणं मन इदमित्यनेवेतिसंशयः कर्मसहितांबुद्धिपंचमीमपेक्ष्यमनःषष्ठं ईश्वरोमायावी ॥ १३ ॥ अस्मिन्पादतलादिमूर्धतिशरीरेतत्स्थाबुद्धिरेवशब्दादिमनैतैकविंशतितत्त्वखूपेत्याह यदूर्ध्वमिति ॥ १४ ॥ बुद्धेरेवसत्वरूपत्वमाह इंद्रियाणीति पुनः शब्दोदृष्ट्यात्मकादष्टमस्य दृशेत्यंतवैलक्षण्ययोतनार्थः ॥ १५ ॥ भागशः कार्यविभागेनेतेपिभावाः सात्विकादयोर्थाः तदाश्रयाइंद्रियकर्माश्रयाः ततएवोत्थिताइत्यर्थः ॥ १६ ॥ विभागमेवाह चक्षुरिति चक्षुः इंद्रियमात्रं साक्षी इंद्रियाद्यव्यवधानेन द्रष्टा चिन्मात्र उदासीनः ॥ १७ ॥ गुणैः तम आदिपंचभिः

सत्त्वं रजस्तमः कालः कर्मबुद्धिश्च भारत ॥ मनः षष्ठा निचैतेषु ईश्वरः समकल्पयत् ॥ १३ ॥ यदूर्ध्वपादतलयोरवाङ्मूर्धश्च पश्यसि ॥ एतस्मिन्नेव कल्पे यं वर्तते बुद्धि रंतरे ॥ १४ ॥ इंद्रियाणि नरपंचपष्ठंतु मन उच्यते ॥ सप्तमी बुद्धिमेवाहुः क्षेत्रज्ञः पुनरष्टमः ॥ १५ ॥ इंद्रियाणि च कर्ता च विचेतव्यानि भागशः ॥ तमः सत्त्वं रजश्चैव ते पि भावास्तदाश्रयाः ॥ १६ ॥ चक्षुरालोचनायैव संशयं कुरुते मनः ॥ बुद्धिरथ रथ्यवसानाय साक्षी क्षेत्रज्ञ उच्यते ॥ १७ ॥ तमः सत्त्वं रजश्चैतिका लः कर्मच भारत ॥ गुणैर्न नीयते बुद्धिर्बुद्धिरेव इंद्रियाणि च ॥ मनः षष्ठा नि सर्वाणि बुद्ध्या भावे कुतो गुणाः ॥ १८ ॥ येन पश्यति तच्चक्षुः शृण्वती श्रोत्रमुच्यते ॥ जिघ्रती भवति घ्राणं रसती रसनारसान् ॥ १९ ॥ स्पर्शनं स्पर्शती स्पृशान् बुद्धिर्विक्रियते सरुत् ॥ यदा प्रार्थयते किंचित्तदा भवति सामनः ॥ २० ॥ अधिष्ठाना नि बुद्ध्या हि पृथगेतानि पंचधा ॥ इंद्रियाणां तितान्याहुस्तेषु दुष्टेषु दुष्यति ॥ २१ ॥ पुरुषेतिष्ठती बुद्धिः खिषु भावेषु वर्तते ॥ कदाचि ह भते प्रीतिं कदाचिदपिशोचति ॥ २२ ॥ न सुखेन न दुःखेन कदाचिदपि वर्तते ॥ सेयं भावात्मिका भावांस्त्रीनेतान्यरिवर्तते ॥ २३ ॥ सरितां सागरो भर्ता यथा वेलां मिवोर्मिमान् ॥ इति भावगता बुद्धिर्भविमनसि वर्तते ॥ २४ ॥ प्रवर्तमानं तुरजस्तद्भावेनानुवर्तते ॥ प्रहर्षः प्रीतिरानंदः सुखं संशान्ति चित्तता ॥ २५ ॥ कथंचिदुपपद्यते पुरुषे सात्विका गुणाः ॥ परिदाहस्तथा शोकः संतापोऽपूत रक्षमा ॥ २६ ॥ लिंगानिरजस्तानि दृश्यं ते ह त्वहेतुभिः ॥ अविद्यारागमोहौ च प्रमादस्तब्धताभयं ॥ २७ ॥ असमृद्धिस्तथा दैन्यं प्रमोहः स्वप्नतंद्रिता ॥ कथंचिदुपवर्तते विविधास्तामसा गुणाः ॥ २८ ॥

नेमीयते पुनः पुनरतिशयेन वा विषयान् प्रतिनीयते बुद्धिरेव इंद्रियाणि चकारात् तम आदिपंच बुद्धिरेव अत्र हेतुः बुद्ध्यभावे कुतो गुणा इति ॥ १८ ॥ एतदेव व्याचष्टे येनेति द्वाभ्यां ॥ १९ ॥ २० ॥ एता नि मनः षष्ठा मि बुद्ध्यका ल्पितानीति शेषः अवयवदोषेऽवयवीवैद्विषेऽपुष्टेषु बुद्धिर्दुष्यति ॥ २१ ॥ पुरुषे साक्षिणि तिष्ठती आध्यात्मिक संबंधेन वर्तमाना त्रिषु सात्विकादिषु सुखदुःखमोहात्मकेषु भावेषु विषयितया बुद्धिर्वर्तते ॥ २२ ॥ एवं दृश्ययोः पुं बुद्ध्योरत्यंतभेदेऽप्याध्यात्मिक संबंधादेक्यमन्वानास्ता किकाः पुमांसेव सुखादिमंतमाहुः न सुखेनेति मोहावस्थोक्ता ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥